

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 711

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 26 octombrie 2010

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.083 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991	2-3	privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	7-8
Decizia nr. 1.112 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, III, IV, V, VII, VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local	3-5	Decizia nr. 1.115 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8-10
Decizia nr. 1.113 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII și art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului	5-7	Decizia nr. 1.149 din 28 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17-22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional	10-12
Decizia nr. 1.114 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006		Decizia nr. 1.173 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	13-14
		Decizia nr. 1.183 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (2), art. 61 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (2), precum și ale art. 61 ¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.083**

din 16 septembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3
din Legea cetățeniei române nr. 21/1991**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Mihail Ropot și Dimitrii Ropot în Dosarul nr. 671/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 478D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 479D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Veaceslav Sisianu și Dorin Sisianu în Dosarul nr. 648/2/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al celor două cauze, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 479D/2010 la Dosarul nr. 478D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 13 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 671/2/2009 și nr. 648/2/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991**, excepție ridicată de Mihail Ropot și Dimitrii Ropot și de Veaceslav Sisianu și Dorin Sisianu în cauze privind soluționarea unor recursuri formulate în cadrul unor acțiuni privind redobândirea cetățeniei române.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, prin limitarea la 30.000 a

numărului de cereri ce pot fi depuse în decurs de un an la un oficiu consular în vederea acordării sau redobândirii cetățeniei române, afectează principiul privind egalitatea în drepturi și dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil al persoanelor ce solicită acordarea sau redobândirea cetățeniei române. Este relevantă situația potrivit căreia la Ministerul Afacerilor Externe — Secția consulară a Ambasadei Române din Chișinău existau înregistrate un număr de 360.000 cereri, rezolvabile în această etapă și în conformitate cu textul de lege criticat în 12 ani.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate urmăresc normalizarea activității de soluționare a cererilor de dobândire a cetățeniei române, astfel încât îngrădirea drepturilor solicitanților să fie cât mai restrânsă posibil, dat fiind numărul foarte mare de solicitări, în raport cu un număr relativ redus de funcționari.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 martie 2000, astfel cum au fost introduse prin Legea nr. 171/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2008 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 14 mai 2009, cu următorul conținut:

— Art. 12 alin. 3: „*În situația în care, la nivelul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, numărul solicitanților este cu mult mai mare decât capacitatea de procesare a oficiului, se va proceda la programarea acestora în limita a 30.000 de dosare pe an, pentru fiecare oficiu consular.*”

Textul de lege criticat a fost abrogat în mod expres prin art. I pct. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2009 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 21 aprilie 2009, astfel cum a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 354/2009 privind aprobarea Ordonanței de

urgentă a Guvernului nr. 36/2009 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 16 noiembrie 2009.

Ulterior abrogării textului de lege criticat, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 10 februarie 2010, care, la art. 14 pct. 3, modifică dispozițiile art. 12 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 astfel: „*Cererea de acordare sau, după caz, de redobândire a cetățeniei române se formulează în limba română, se adresează Comisiei pentru cetățenie și se depune personal sau, în cazuri temeinic justificate, prin mandatar cu procură specială și autentică la sediul Autorității Naționale pentru Cetățenie, fiind însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.*”

Cererile de redobândire sau de acordare a cetățeniei române întemeiate pe dispozițiile art. 10 alin. 1 și art. 10¹ pot fi depuse și la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României. În cazul în care cererile au fost depuse la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României, acestea vor fi trimise de îndată Comisiei pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.”

De altfel, Legea cetățeniei române nr. 21/1991 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. 3 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Mihail Ropot și Dimitrii Ropot în Dosarul nr. 671/2/2009 și de Veaceslav Sisianu și Dorin Sisianu în Dosarul nr. 648/2/2009, ambele ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.112

din 23 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, III, IV, V, VII, VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local

Augustin Zegrean	— președinte	Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Ion Predescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător	Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, excepție ridicată de Marina Dantis în Dosarul nr. 1.304/44/2009 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.304/44/2009, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local**, excepție ridicată de Marina Dantis într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 11, art. 20, art. 44 alin. (2) și (3), art. 54 alin. (2), art. 61 alin. (1), art. 115 alin. (4) și (6), precum și ale art. 120 alin. (1). Se arată că această ordonanță de urgență a fost emisă în lipsa existenței unei situații extraordinare, încalcă dreptul de proprietate privată, precum și principiul separației puterilor în stat.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 6 octombrie 2009. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, se constată că autorul excepției critică numai prevederile art. I, art. III, art. IV, art. V, art. VII, art. VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, texte asupra cărora Curtea urmează să se pronunțe.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat, respectiv al supremației Constituției și respectării legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (2) și (3) privind dreptul de proprietate privată, art. 54 alin. (2) privind fidelitatea față de țară, art. 61 alin. (1) privind rolul și structura Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă și art. 120 alin. (1) privind principiile de bază ale administrației publice locale. Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și prevederile art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale privind dreptul la muncă, precum și art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, ulterior sesizării sale, art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie 2010. Totodată, dispozițiile art. I pct. 6—25 și art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 au fost abrogate prin art. V din Legea nr. 140/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 8 iulie 2010.

În consecință, se constată că dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I, art. III, art. IV, art. V, art. VII, art. VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, art. III, art. IV, art. V, art. VII, art. VIII și anexeii nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, excepție ridicată de Marina Dantis în Dosarul nr. 1.304/44/2009 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.113

din 23 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII și art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, excepție ridicată de Oana Aurora Baci în Dosarul nr. 17.188/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât Guvernul a motivat urgența reglementării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 17.188/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului**, excepție ridicată de Oana Aurora Baci într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de concediere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată în lipsa existenței unei situații extraordinare, afectează o instituție fundamentală a statului, respectiv Guvernul, și a intrat în vigoare anterior depunerii ordonanței de urgență la Camera Deputaților, contrar art. 115 alin. (5) din Constituție. Totodată, se arată că este discriminatorie și încalcă dreptul la muncă, prin faptul că preluarea personalului Cancelariei Primului-Ministru în structura Secretariatului General al Guvernului se face prin trimiterea la un criteriu generic și subiectiv. În consecință, se apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă și art. 1 alin. (5) din Constituție.

În fine, se mai susține că ordonanța de urgență criticată a fost emisă cu încălcarea prevederilor Codului muncii.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția ridicată este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 9 martie 2009. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, se constată că autorul acesteia critică numai prevederile art. VII și art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009, texte asupra cărora Curtea urmează să se pronunțe și care au următorul cuprins:

— Art. VII: „*Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Cancelaria Primului-Ministru, structură cu personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, se desființează.*”;

— Art. VIII: „(1) *Personalul Cancelariei Primului-Ministru, în limita atribuțiilor transferate, se preia, potrivit pregătirii profesionale, în cadrul Secretariatului General al Guvernului și aparatului propriu de lucru al primului-ministru, care preiau atribuții corespunzătoare celor din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, în limita numărului de posturi aprobat pentru acestea.*

(2) *Pentru personalul Cancelariei Primului-Ministru care nu se încadrează în prevederile alin. (1) se aplică dispozițiile legale în materia încetării raporturilor de muncă, respectiv de serviciu.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat, respectiv al supremației Constituției și respectării legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și art. 115 alin. (4)—(6) privind delegarea legislativă. Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și prevederile Codului muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Guvernul, în expunerea de motive a ordonanței de urgență criticate, a arătat motivele care au stat la baza adoptării acesteia. Astfel, cu privire la măsura desființării Cancelariei Primului-Ministru, argumentele care justifică existența stării extraordinare, așa cum rezultă din expunerea de motive, sunt următoarele:

— existența unor paralelisme și suprapuneri în unele domenii (coordonarea procesului politicilor publice, planificare strategică), precum și a unor disjungeri, în mod nejustificat, a

unor competențe (calitatea de ordonator principal de credite, reprezentarea în fața instanțelor judecătorești etc.) între Cancelaria Primului-Ministru și Secretariatul General al Guvernului;

— necesitatea reformării și restructurării aparatului de lucru al Guvernului, întrucât România este singurul stat care are centrul Guvernului format din două instituții distincte;

— lipsa răspunsului rapid al Cancelariei Primului-Ministru la multitudinea de probleme de pe agenda Guvernului, datorită domeniului extins de competențe care îi revine, în condițiile în care aceasta a devenit o structură cu multiple atribuții, cu un mare număr de personal și care coordonează o serie de autorități și agenții aflate în subordinea Guvernului;

— continuarea procesului de modernizare a administrației publice prin luarea unor măsuri adecvate de reorganizare a aparatului de lucru al Guvernului de așa manieră încât acesta să reprezinte, cu adevărat, începutul funcționării unui aparat administrativ care să fie atât performant, cât și competitiv cu structurile din țările membre ale Uniunii Europene;

— obiectivul Guvernului de restrângere a cheltuielilor bugetare în contextul crizei economice;

— dificultățile reale în ceea ce privește o funcționare optimă, la cel mai înalt nivel, a aparatului de lucru al Guvernului.

Toate aceste argumente ale Guvernului duc la concluzia că a existat o situație extraordinară a cărei reglementare nu a putut fi amânată în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție.

Totodată, se constată că instituția Cancelariei Primului-Ministru nu este o instituție fundamentală a statului, astfel încât critica de neconstituționalitate raportată la art. 115 alin. (6) din Constituție este neîntemeiată. În fine, nici art. 115 alin. (5) din Constituție nu este încălcat din moment ce ordonanța de urgență a fost depusă la Biroul permanent al Camerei Deputaților și înregistrată cu nr. 190 din 9 martie 2009 chiar în ziua intrării sale în vigoare.

Cu referire la criticile de neconstituționalitate ce vizează art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că și acestea sunt neîntemeiate. Desființarea Cancelariei Primului-Ministru a fost efectivă, a avut cauze reale și serioase în sensul art. 65 din Codul muncii, astfel încât măsura concedierii, ca rezultat al desființării structurii în cauză, se supune aceluiași exigențe precum aceluia reglementate de dispozițiile art. 65 din Codul muncii. Astfel, ordonanța de urgență criticată nu afectează în niciun fel dreptul constituțional la muncă, încetarea raporturilor de serviciu fiind reglementată distinct de art. 65 din Codul muncii. În fine, se observă că măsurile prevăzute de art. VII și VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 se aplică cu privire la toate persoanele aflate în ipoteza normei legale. Referitor la susținerea că art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 ar conține un criteriu generic și subiectiv, în baza cărora unii angajați ar fi preluați din structura fostei Cancelarii a Primului-Ministru în cea a Secretariatului General al Guvernului, este neîntemeiată, întrucât, de principiu, toți angajații sunt preluați în noua structură pe poziții care presupun atribuții corespunzătoare celor din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, dar „*în limita numărului de posturi aprobat*”. În lipsa unor poziții similare sau în lipsa unui anumit număr de posturi aprobate, angajatul în cauză nu poate fi preluat în noua structură, făcându-se, în consecință, aplicarea art. 65 din Codul muncii.

În aceste condiții, se constată că nu sunt încălcate nici prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție.

Desigur, verificarea în concret a respectării legii atunci când angajatorul a dispus măsura concedierii revine instanței de judecată, care este singura competentă să controleze și să sancționeze eventualele concedieri nelegale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII și art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, excepție ridicată de Oana Aurora Baciu în Dosarul nr. 17.188/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.114

din 23 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Gianina Nicoleta Obreja și alții în Dosarul nr. 15.101/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, consilier juridic, cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției ca devenită inadmisibilă, soluția legislativă criticată fiind abrogată prin Legea nr. 330/2009.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă pentru același motiv.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.101/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției**, excepție ridicată de Gianina Nicoleta Obreja și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că valoarea de referință sectorială și coeficienții de multiplicare prevăzuți în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 sunt diferite în raport cu cele aplicabile funcțiilor de demnitate publică alese sau numite din cadrul autorităților legislative și executive, ceea ce are drept rezultat încălcarea principiului separației puterilor în stat și, în același timp, produce efecte discriminatorii.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, intitulată *Indemnizațiile judecătorilor, procurorilor și ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor potrivit Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care reglementează coeficienții de multiplicare și valoarea sectorială de referință în privința personalului din justiție.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile legale criticate au fost abrogate prin art. 48

alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Soluția legislativă criticată nu a fost preluată de noua reglementare legală, astfel încât potrivit anexei nr. VI/1 — *Coeficienții de ierarhizare pentru judecători, procurori, magistrați-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor*, coeficienții de multiplicare și valoarea sectorială de referință în privința personalului din justiție au fost înlocuite cu coeficienți de ierarhizare, care au un alt cuantum (705 RON) decât valoarea sectorială de referință (292 RON).

Distinct de cele de mai sus, Curtea observă că pentru anul 2010, în domeniul justiției, indemnizațiile de încadrare se calculează în funcție de indemnizația aflată în plată la 31 decembrie 2009 (precum și în funcție de coeficienții de multiplicare și valoarea sectorială de referință reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006), și nu în funcție de anexa nr. VI/1 din Legea-cadru nr. 330/2009. Această situație nu poate însă duce la angajarea competenței Curții Constituționale în a controla constituționalitatea unei ordonanțe de urgență abrogate expres și care, în momentul de față, ultraactivează, deci doar produce efecte pe viitor în virtutea Legii-cadru nr. 330/2009.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Gianina Nicoleta Obreja și alții în Dosarul nr. 15.101/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.115

din 23 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 85/2006

privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Ion Bivolaru, Stancu Zamfir, Valentin George Anastasiu, Adrian Dumbravă, Victor-Daniel Șraier, Ion Zărnă și Ezeanu Dorin Stănică în Dosarul nr. 411.1/62/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 411.1/62/2005, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Ion Bivolaru, Stancu Zamfir, Valentin George Anastasiu, Adrian Dumbravă, Victor-Daniel Șraier, Ion Zărnă și Ezeanu Dorin Stănică într-o cauză având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unei sentințe pronunțate de judecătorul-sindic.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că, prin efectul textului legal criticat, o hotărâre judecătorească, care, în cazul de față, consfințește planul de reorganizare, se aplică unei persoane străine de cauza în care a fost pronunțată hotărârea, ceea ce, în final, duce la desființarea totală sau parțială a unui drept din patrimoniul persoanei respective. Într-o atare situație se pot regăsi creditorii ale căror creanțe au luat naștere după votarea planului de reorganizare sau care la momentul votării planului nu se regăseau în tabelul creditorilor din culpa administratorului judiciar.

Curtea de Apel Brașov — Secția comercială, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a formulat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 99 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins:

„(4) Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință de plan și de data de exprimare a votului.”

Dispozițiile constituționale invocate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea și art. 21 privind accesul liber la justiție.

I. Se observă că la data de 24 noiembrie 2009 cauza în care a fost ridicată această excepție de neconstituționalitate a fost soluționată prin Decizia nr. 587/R din 24 noiembrie 2009. Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată la termenul din 3 noiembrie 2009, însă, în urma aplicării art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006, instanța de judecată a decis că nu se impune, odată cu sesizarea Curții Constituționale, suspendarea cauzei și a continuat judecarea acesteia. Aplicarea art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 a dat naștere la o asemenea situație, și nu culpa instanței de judecată. Această normă legală dă astfel posibilitatea instanței de judecată să nu suspende judecarea unei cauze atunci când sesizează Curtea Constituțională, ceea ce înseamnă că legiuitorul a acceptat că acest text legal poate duce la învestirea Curții Constituționale cu judecarea unei excepții de neconstituționalitate ridicate într-o cauză care este soluționată la momentul la care instanța constituțională se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru aceste motive, excepția de neconstituționalitate nu poate fi respinsă ca fiind inadmisibilă pe motiv că nu ar avea legătură cu soluționarea cauzei în înțelesul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

II. Pe fondul cauzei, Curtea constată că, prin Decizia nr. 928 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, în raport cu o critică similară de neconstituționalitate, a statuat că textul legal criticat consacră o prezumție legală care nu încalcă dreptul persoanelor interesate de a avea acces la justiție ori dreptul la un proces echitabil. În acest sens, Curtea a invocat prevederile art. 6, ale art. 7 alin. (1), precum și ale art. 98 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2006.

În consecință, Curtea a reținut că, „în cadrul acestor proceduri, părțile interesate nu numai că au acces la justiție, dar beneficiază pe tot parcursul desfășurării procesului de toate garanțiile menite să le asigure dreptul la apărare, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil.

De asemenea, prevederea că *«debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său»* nu restricționează sub nicio formă accesul unor creditori lipsiți de resurse «materiale și financiare» la planul de reorganizare, ci este o modalitate legislativă prin care cei interesați pot lua cunoștință de plan, fără ca prin aceasta să se creeze un tratament discriminatoriu între creditori.”

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Ion Bivolaru, Stancu Zamfir, Valentin George Anastasiu, Adrian Dumbravă, Victor-Daniel Șraier, Ion Zărnă și Ezeanu Dorin Stănică în Dosarul nr. 411.1/62/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.149

din 28 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17—22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17—22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, excepție ridicată de Iulian Nicu în Dosarul nr. 4.262/85/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 410D—412D/2010, nr. 617D—620D/2010, nr. 1.305D/2010, nr. 1.355D/2010, nr. 1.877D/2010, nr. 1.948D/2010, nr. 1.975D/2010 și nr. 1.976D/2010, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 298D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din

oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 410D—412D/2010, nr. 617D—620D/2010, nr. 1.305D/2010, nr. 1.355D/2010, nr. 1.877D/2010, nr. 1.948D/2010, nr. 1.975D/2010 și nr. 1.976D/2010 la Dosarul nr. 298D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 410D—412D/2010, nr. 617D—620D/2010, nr. 1.305D/2010, nr. 1.355D/2010, nr. 1.877D/2010, nr. 1.948D/2010, nr. 1.975D/2010 și nr. 1.976D/2010 la Dosarul nr. 298D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 26 și 28 ianuarie 2010, 2 și 9 februarie 2010, 3, 18 și 30 martie 2010, 7 aprilie 2010 și 10 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 4.262/85/2009, nr. 4.266/85/2009, nr. 4.261/85/2009, nr. 4.259/85/2009, nr. 212/108/2010, nr. 213/108/2010, nr. 214/108/2010, nr. 187/108/2010, nr. 60/85/2010, nr. 81/88/2010, nr. 4.257/85/2009, nr. 106/88/2010, nr. 109/88/2010 și nr. 107/88/2010, **Tribunalul Sibiu — Secția civilă, Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ și Tribunalul Tulcea — Secția**

civilă, comercială și contencios administrativ au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17—22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, excepție ridicată de Iulian Nicu, Mihai Antonovici, Ioan Popa, Ioan Bogati, Rodica Dubat, Ioan Halaciuga, Sabin Chiș, Mircea Sandu Godea, Dumitru Lucian Roșu, Victor Cherciu, Ioan Băraș, Nicolae Cobuz, Eogen Stroe și Lucian Sterie în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații împotriva deciziilor de concediere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate afectează în substanța lor atât dreptul la muncă, cât și dreptul la pensie, ceea ce este inadmisibil; în acest sens, sunt invocate considerentele de principiu ale Deciziei Curții Constituționale nr. 1.189/2008, prin care aceasta a precizat sensul noțiunii „a afecta” din cuprinsul art. 115 alin. (6) din Constituție. Se mai arată că pensia este plătită din bugetul asigurărilor sociale, este un drept câștigat și se datorează pentru munca trecută, fără a putea veni în concurs cu munca prezentă pentru care salariatul primește o retribuție lunară de la bugetul de stat.

Aplicarea *tale quale* a prevederilor legale criticate încalcă și un alt drept câștigat, și anume calitatea obținută prin încheierea unui contract individual de muncă.

Totodată, dispozițiile legale criticate încalcă principiul egalității, întrucât condiționează continuarea raporturilor de muncă de nivelul pensiei aflate în plată. Discriminarea rezultă și din faptul că prevederile criticate se aplică numai persoanelor care nu dețin un mandat constituțional. De asemenea, textul criticat încalcă dreptul de proprietate și este lipsit de predictibilitate, întrucât, odată cu intrarea sa în vigoare, autorii excepției sunt privați de pensiile speciale de care beneficiaseră.

Judecătoria Sibiu — Secția civilă, în dosarele nr. 298D/2010, nr. 411D/2010 și nr. 412D/2010, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 410D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 617D—620D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ, în dosarele nr. 1.305D/2010 și nr. 1.877D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ, în dosarele nr. 1.355D/2010 și nr. 1.948D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ, în dosarele nr. 1.975D/2010 și nr. 1.976D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în dosarele nr. 298D/2010 și nr. 410D—412D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este

neîntemeiată. În celelalte dosare Guvernul nu a comunicat punctul de vedere solicitat.

Avocatul Poporului, în dosarele nr. 298D/2010 și nr. 410D—412D/2010, consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În celelalte dosare nu a comunicat punctul de vedere solicitat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17—22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009, care au următorul cuprins:

— Art. 17: „(1) Beneficiarii dreptului la pensie aparținând atât sistemului public de pensii, cât și sistemelor neintegrate sistemului public care realizează venituri salariale sau, după caz, asimilate salariilor, potrivit legii, realizate din exercitarea unei activități pe bază de contract individual de muncă, raport de serviciu sau în baza actului de numire, potrivit legii, în cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și în cadrul regiilor autonome, societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, pot cumula pensia netă cu veniturile astfel realizate, dacă nivelul acesteia nu depășește nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile persoanelor care:

a) la data intrării în vigoare a prezentului capitol sunt pensionari cumularzi;

b) după data intrării în vigoare a prezentului capitol devin pensionari cumularzi.”;

— Art. 18: „(1) Pensionarii prevăzuți la art. 17 alin. (2) lit. a) care desfășoară activități profesionale pe bază de contract individual de muncă, raport de serviciu sau în baza actului de numire în funcție au obligația ca, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului capitol, să își exprime în scris opțiunea între suspendarea plății pensiei pe durata exercitării activității și încetarea raporturilor de muncă, de serviciu sau a actului de numire în funcție, dacă nivelul pensiei nete aflate în plată depășește nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(2) Persoanele prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. b) au obligația ca, în termen de 15 zile de la data survenirii situației de cumul, să își exprime în scris opțiunea între suspendarea plății pensiei pe durata exercitării activității și încetarea raporturilor de muncă,

de serviciu sau a actului de numire în funcție, dacă nivelul pensiei nete aflate în plată depășește nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.”;

— Art. 19: „(1) În situația persoanelor care beneficiază, prin cumul, de pensie/pensii stabilită/stabilite atât în sistemul public cât și/sau în sisteme neintegrate sistemului public de pensii, la determinarea plafonului stabilit la art. 17 alin. (1) se are în vedere venitul cumulativ din acestea.

(2) Dacă nivelul pensiilor nete cumulate se situează sub nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat acesta va putea fi cumulativ cu veniturile realizate din exercitarea unei activități pe bază de contract individual de muncă, raport de serviciu sau în baza actului de numire în funcție, potrivit legii, în cadrul entităților prevăzute la art. 17 alin. (1).

(3) În cazul în care nivelul venitului realizat din pensiile nete cumulate este mai mare decât nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, persoana are obligația de a-și exprima opțiunea, în scris, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului capitol, cu privire la menținerea în plată a pensiei față de cuantumul căreia, potrivit art. 17, este permis cumulul.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și persoanelor prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. b), acestea având obligația de a-și exprima opțiunea în termen de 15 zile de la data survenirii situației de imposibilitate a exercitării cumulului.”;

— Art. 20: „Neîndeplinirea obligației privind exprimarea opțiunii în termenul prevăzut la art. 18 și la art. 19 alin. (3) și (4) constituie cauză de încetare de drept a raporturilor de muncă stabilite în baza contractului individual de muncă sau a actului de numire în funcție, precum și a raporturilor de serviciu.”;

— Art. 21: „În cazul în care opțiunea este exprimată în termenul prevăzut la art. 18 și la art. 19 alin. (3) și (4), plata pensiei/pensiilor se suspendă începând cu luna următoare celei în care a fost exprimată opțiunea pentru continuarea activității.”;

— Art. 22: „Sumele încasate necuvenit cu titlu de pensie se recuperează de la pensionari, cu respectarea termenului general de prescripție.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17—22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, excepție ridicată de Iulian Nicu, Mihai Antonovici, Ioan Popa, Ioan Bogati, Rodica Dubat, Ioan Halaciuga, Sabin Chiș, Mircea Sandu Godea, Dumitru Lucian Roșu, Victor Cherciu, Ioan Băraș, Nicolae Cobuz, Eogen Stroe și Lucian Sterie în dosarele nr. 4.262/85/2009, nr. 4.266/85/2009, nr. 4.261/85/2009, nr. 4.259/85/2009, nr. 212/108/2010, nr. 213/108/2010, nr. 214/108/2010, nr. 187/108/2010, nr. 60/85/2010, nr. 81/88/2010, nr. 4.257/85/2009, nr. 106/88/2010, nr. 109/88/2010 și nr. 107/88/2010 ale Tribunalului Sibiu — Secția civilă, Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ și Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.173

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială „Verona Com” — S.R.L. din Călărași și Societatea Comercială „Luk Trans” — S.R.L. din Dragalina în dosarele nr. 6.407/202/2009, nr. 6.395/202/2009, nr. 6.472/202/2009, nr. 6.485/202/2009, nr. 6.478/202/2009, nr. 6.484/202/2009, nr. 6.471/202/2009, nr. 6.476/202/2009, nr. 6.480/202/2009, nr. 6.475/202/2009, nr. 6.479/202/2009, nr. 6.486/202/2009, nr. 6.483/202/2009, nr. 6.474/202/2009, nr. 6.481/202/2009, nr. 6.469/202/2009, nr. 6.473/202/2009 și nr. 6.470/202/2009 ale Judecătoriei Călărași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 125D/2010, nr. 126D/2010, nr. 155D/2010 — nr. 161D/2010, nr. 212D/2010, nr. 213D/2010, nr. 240D/2010 — nr. 243D/2010, nr. 318D/2010 — nr. 320D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 126D/2010, nr. 155D/2010 — nr. 161D/2010, nr. 212D/2010, nr. 213D/2010, nr. 240D/2010 — nr. 243D/2010, nr. 318D/2010 — nr. 320D/2010 la Dosarul nr. 125D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 6.407/202/2009, nr. 6.395/202/2009, nr. 6.472/202/2009, nr. 6.485/202/2009, nr. 6.478/202/2009, nr. 6.484/202/2009, nr. 6.471/202/2009, nr. 6.476/202/2009, nr. 6.480/202/2009, nr. 6.475/202/2009, nr. 6.479/202/2009, nr. 6.486/202/2009, nr. 6.483/202/2009, nr. 6.474/202/2009, nr. 6.481/202/2009, nr. 6.469/202/2009, nr. 6.473/202/2009 și nr. 6.470/202/2009, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.**

Excepția fost ridicată de Societatea Comercială „Verona Com” — S.R.L. din Călărași și Societatea Comercială „Luk Trans” — S.R.L. din Dragalina în cauze având ca obiect cereri de recuzare a executorilor judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 45, deoarece, fără să reglementeze expres motivele de recuzare a executorilor judecătorești, cuprind o normă de trimitere, și anume art. 27 din Codul de procedură civilă. Totodată, arată că prin textul de lege supus controlului se reglementează o inegalitate între poziția părților în procedura de executare, creditorul fiind singurul care are posibilitatea de a alege executorul judecătoresc.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „*Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra unor critici similare s-a pronunțat prin numeroase decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 768 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 28 iulie 2009, Decizia nr. 175 din 26 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 3 aprilie 2008, Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005. Astfel, cu

acele prilejuri, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare a judecătorilor prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Totodată, Curtea a observat că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând astfel partea, dacă se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția părților, având în vedere că numai creditorul are posibilitatea de a alege executorul judecătoresc, Curtea a constatat că această critică este neîntemeiată, întrucât în cadrul procedurii de executare silită ambele părți beneficiază de anumite garanții procesuale, printre care posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși ori împotriva oricărui act de executare. Totodată, alegerea executorului

judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a dus la îndeplinire obligația ce îi revine.

Referitor la faptul că prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu reglementează expres motivele de recuzare a executorilor judecătorești, ci cuprind o normă de trimitere, și anume art. 27 din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat că nici aceasta nu poate fi primită, fiind o opțiune de reglementare, de competența exclusivă a autorității legislative.

Pentru aceste argumente, Curtea reține că art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiul statuat în art. 16 alin. (1) din Constituție.

În ceea ce privește critica dispozițiilor de lege criticate în raport cu art. 45 din Constituție, Curtea observă că aceste prevederi constituționale nu au nicio semnificație pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială „Verona Com” — S.R.L. din Călărași și Societatea Comercială „Luk Trans” — S.R.L. din Dragalina în dosarele nr. 6.407/202/2009, nr. 6.395/202/2009, nr. 6.472/202/2009, nr. 6.485/202/2009, nr. 6.478/202/2009, nr. 6.484/202/2009, nr. 6.471/202/2009, nr. 6.476/202/2009, nr. 6.480/202/2009, nr. 6.475/202/2009, nr. 6.479/202/2009, nr. 6.486/202/2009, nr. 6.483/202/2009, nr. 6.474/202/2009, nr. 6.481/202/2009, nr. 6.469/202/2009, nr. 6.473/202/2009 și nr. 6.470/202/2009 ale Judecătoriei Călărași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.183

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (2), art. 61 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (2), precum și ale art. 61¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și art. 60 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor,

excepție ridicată de Societatea Comercială „Val Sylv” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 1.934/180/2009 al Judecătoriei Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.934/180/2009, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și art. 60**

alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Val Sylv” — S.R.L. din Iași într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. a). În acest sens, arată că este neconstituțională impunerea unei limitări suplimentare a greutății pe fiecare osie, pe lângă limitarea masei totale a ansamblului de vehicule, deoarece, în momentul încărcării, transportatorul nu are posibilitatea practică de a cântări marfa și de a o distribui astfel încât masa acesteia să nu depășească, pe cele 3 osii ale semiremorcii, limitele maxime admise de lege. Prin urmare, aplicarea sancțiunii prevăzute de textele criticate se realizează în lipsa vinovăției transportatorului, cu încălcarea principiului legalității, definitoriu pentru statul de drept. De asemenea, se încalcă libertatea economică și obligația statului de a crea cadrul favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, deoarece se îngrădește în mod evident exercitarea activității de transport în condiții optime, transportatorii fiind obligați la plata unor sume de bani în mod nejustificat și nelegal. În continuare, autorul excepției consideră că „textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece sancționează cu amendă operatorul de transport, astfel cum este menționat în licența de transport, sau deținătorul vehiculului, astfel cum este menționat în certificatul de înmatriculare a vehiculului. Sancțiunea ar trebui aplicată persoanei fizice, conducător al respectivului vehicul, astfel cum este prevăzut și pentru vehiculele înmatriculate în alte state, când amenda contravențională se aplică în toate cazurile conducătorului auto”.

Judecătoria Bacău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 41 alin. (1) și art. 60 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, dispoziții care, la data sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, aveau următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (1): „Transporturile efectuate cu vehicule a căror masă totală maximă admisă, masă maximă admisă pe axă și/sau ale căror dimensiuni maxime admise de gabarit depășesc limitele prevăzute în anexa nr. 2 se efectuează pe baza autorizației speciale de transport emise de administratorul drumului pe care se efectuează transportul, în condițiile stabilite prin reglementări specifice emise de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.”;

— Art. 60 alin. (1) lit. d) și alin. (2): „(1) Constituie contravenții și se sancționează următoarele fapte: [...]

d) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) prin efectuarea transporturilor cu depășirea masei totale și/sau a dimensiunilor maxime admise, fără autorizație specială de transport eliberată de administratorul drumului, se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 60.000.000 lei, aplicată operatorului de transport, astfel cum este menționat în licența de transport, sau deținătorului vehiculului, astfel cum este menționat în certificatul de înmatriculare a vehiculului.

(2) Pentru încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1), precum și a restricțiilor de circulație instituite potrivit art. 44 alin. (2) contravenientul va plăti, pe lângă amenda contravențională, și contravaloarea autorizației speciale de transport. În aceste situații agentul constatare înscris în procesul-verbal de constatare a contravenției obligația de plată a autorizației speciale de transport, calculată și eliberată potrivit prevederilor legale. Procesul-verbal devine titlu executoriu fără investire sau altă formalitate și cu privire la obligația de plată a autorizației speciale de transport. [...]

Textele constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) privind Statul român, art. 45 privind Libertatea economică și art. 135 alin. (2) lit. a) privind Economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, prin art. I din Ordonanța Guvernului nr. 7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010, dispozițiile de lege criticate au fost modificate.

În practica sa jurisdicțională, Curtea Constituțională a statuat că atunci când, după ridicarea excepției de neconstituționalitate, dispoziția legală a fost modificată, excepția poate să fie examinată numai dacă textul legal, în noua sa redactare, conservă reglementarea inițială.

Soluțiile legislative criticate se regăsesc, în esență, în dispozițiile art. 41 alin. (1) și (2), respectiv art. 61 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (2) și art. 61¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, Curtea urmând să se pronunțe asupra acestor dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (1) și (2): „(1) Este interzisă efectuarea transportului cu vehicule rutiere, înmatriculate sau înregistrate în România sau în alte state, pe drumurile publice cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), efectuarea transportului cu vehicule rutiere, înmatriculate sau înregistrate în România sau în alte state, pe drumurile publice cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise prevăzute în anexele nr. 2 și 3, se poate efectua numai în baza autorizației speciale de transport, denumită în continuare AST, eliberată, fără discriminare, de administratorul drumului pe care se efectuează transportul, în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului Transporturilor și Infrastructurii și al ministrului administrației și internelor.”;

— Art. 61 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (2): „(1) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale, și se sancționează după cum urmează: [...]

c) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) prin efectuarea transporturilor fără AST și ale art. 41 alin. (8), cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;

d) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) prin efectuarea transporturilor cu depășirea maselor pe axe, masei totale și/sau

dimensiunilor înscrise în AST, cu amenda de la 10.000 lei la 15.000 lei; [...]

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c), d), e), h), p) și q) se aplică persoanei fizice sau juridice responsabile în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. (10)."

[Art. 41 alin. (10) din aceeași ordonanță stabilește că „Responsabilitatea circulației vehiculelor rutiere cu depășiri ale maselor și/sau dimensiunilor maxime admise fără AST sau cu nerespectarea oricăreia dintre condițiile înscrise în AST revine:

a) operatorului de transport rutier, astfel cum acesta este înscris în documentele de transport;

b) persoanei fizice sau juridice care folosește vehiculul în baza unui alt drept decât dreptul de proprietate, în situația în care operatorul de transport rutier nu poate fi identificat din documentele de transport;

c) proprietarului vehiculului rutier, în cazul în care persoanele prevăzute la lit. a) și b) nu pot fi identificate;

d) conducătorului auto, în cazul în care persoanele prevăzute la lit. a), b) și c) nu pot fi identificate;

e) expeditorului, conform responsabilităților care îi revin în baza prevederilor legale în vigoare.”;

— Art. 61¹ alin. (1): „Pentru încălcarea prevederilor art. 41, contravenientul va achita, pe lângă amenda contravențională,

și contravaloarea tarifelor prevăzute la art. 41 alin. (13). În aceste situații, personalul cu atribuții de control consemnează în procesul-verbal de constatare a contravenției obligația de plată a acestor tarife, calculate potrivit prevederilor legale.”

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra aceluiași soluții legislative, în raport de aceleași prevederi constituționale și motivare similară. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 10 din 18 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 28 februarie 2005, și Decizia nr. 704 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 11 iulie 2008, prin care Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că normele criticate, care stabilesc o serie de condiții de transport a căror neîndeplinire constituie contravenție, precum și sancțiunile contravenționale aplicabile nu contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 45 și ale art. 135 alin. (2) lit. a).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (2), art. 61 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (2) și art. 61¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Val Sylv” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 1.934/180/2009 al Judecătorei Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

